

kovács utcáját összevonták Martony Uca néven, míg a rákok utcája a György Uca nevet kapta. Ezt azonban többé nem említették, nem honosodott meg. Az a helyzet alakult ki, hogy megörökösödött a Márton utca név, a mai napig is él, de tartalma ingadozó lett. Hol az egyik, hogy a másik utcára vonatkoztatták a Márton nevet. Végül 1864-ben külön nevet kapott az Alsó Havi-Boldogasszony-utca és a Márton név megmaradt a mai utcának.

Még nagyobb a keveredés az Orsolya, Katalin és Erzsébet utcáknál. Az Orsolya és a Katalin utca X alakban keresztezi egymást. Az x-nek nyugati fele 1804-ben az Erzsébet Uca nevet kapta. A mai Erzsébet utca ekkor még nem létezett. Az X-nek keleti fele pedig az Orssula Uca lett. Mikor aztán 1864-ben belépett a Katalin név is, a zűrzavar még nagyobb lett. Végül 1885-ben az Erzsébet név elköltözött keletebbre két utcával, ahol a közben kiépült Bengában kialakult mai Erzsébet utca kapta meg, a Katalin és Orsolya utcák pedig már mai alakjukban jelentkeznek. Tehát az 1804-ben adott nevek közül megörződött az Orsolya és az Erzsébet név, ha nem is az eredeti utcaszakaszokra vonatkoztatva.

A végeredmény tehát az, hogy az 1722-es utcanevek közül, ha módosult formájában is, csak egy él a Felsőhavi utca.

Az 1804-ben adott harminc utcanév közül hét név maradt meg. De sajnos ezek közül csak kettő ered helyi sajátosságokból. A többi szentek neveit hordozza. A sok utcanév elvesztés annak ellenére történt, hogy az utcák száma - mint a városnak többi részén is - szaporodott a terjeszkedéssel. Mód lett volna a meg-tisztelendők részére ott választani utcát, mégis a régi utcaneveket írtották. Sikerrel. Pedig láthatjuk, hogy a személyek emlékét "megörökítő" utcanevek a történelem tanúsága szerint, kevés kivételtől eltekintve, nem szoktak örök életűek lenni.

Vannak azonban élő, vagy már megszűnt nevek, melyekről külön is meg kell emlíkezni, mert eredetileg a név nem egy utcát illetett, hanem egy területet, körzetet, vagy amint Pécsen ismételtelen jelentkezett, "környék"-et jelentett. A budai külvárosban ilyenek a Barátur, a Benga, a Füzfás, a Gáspár és a Zidina környék. Ezeknek létrejötté a külváros furcsa terjeszkedési módjának következménye. Ugyanis nem csak a fontosabb utak, utcák mentén történt a terjeszkedés, hanem azoktól távol, sokszor hasznosításra alkalmatlan, meredek, de olcsó telkek csábították a szegényebb otthon keresőket. Vagy szállók, legelők, rétek széle, árkok mente, ahol házcsoportok alakultak ki, esetleg utcák nélkül is, mint a Gáspár környék például.

Ilyen volt a Barátur környék, mely az egykori vízlevezető árok, a mai Barátur utcától dél felé terjeszkedett a Havihegy nyugati lejtőjén. Sziget volt a bozótosok és a szállók között. Legnagyobb kiterjedése idején elérte a Dimitrov utca 16 számú telket, kelet-nyugati irányban pedig a Hegyalja uttól a Vince utcáig terjedt.